

Doktorandský studijní program

Disertační práce

„Moderní režijní interpretace opery v polovině 20.století“

Zařazení díla Bohumila Hrdličky do českého i evropského kontextu.

MgA. Martin OTAVA

Oponentský posudek.

Téma a zpracování tohoto námětu je zajímavé i prospěšné nejen pro studenty operní režie – mapuje a zařazuje do vývojové řady lidi, kteří se snažili zmodernizovat a dát určitý řád do té doby spíš živelnému dění v oblasti režie opery. Pokud vím, nebyla tato problematika pro pedagogické účely zpracována. S radostí konstatuji, že systematicčnost a přehledné podání je zajímavé čtení nejen pro odbornou veřejnost. Velmi dobře je podána vývojová linie režisérských osobností, jejich snahy o uchopení operního díla podle různých inscenačních principů. Hledá kořeny této snahy už v 19. století v německy mluvících zemích jako i v České kotlině.

Čitatele se proplétá jmény, inscenacemi, hodnoceními, estetickými názory a v neposlední řadě i politickou situací; to vše mělo a má vliv na tvar hudebně – dramatických děl. Přes množství informací ale zůstává přehlednost a utříděnost faktů. Autorovi se daří nacházet souvislosti mezi jednotlivými osobnostmi, jejich vzájemná interakce i výsledky jejich snah.

Množství foto dokumentů přibližuje i současné generaci jevištní tvar mnohých inscenací, hlavně B. Hrdličky, ale i scénické návrhy Jozefa Svobody – dalšího „hybatele“ vývoje opery. Scénická řešení, to bylo hlavní ovoce práce moderních režisérů A. Radoka, V. Kašíka i B. Hrdličky, kteří velmi posunuli vývoj opery nejen u nás.

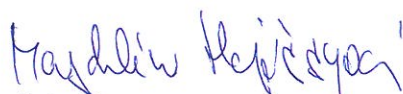
Druhá část práce je věnována působení B. Hrdličky. Je velmi chvályhodný zájem autora o staršího kolegu, který odchodem z Československa byl vymazán z povědomí, jako se to stalo v mnoha dalších případech. Škoda, že skoro detektivní práce v hledání stop nemohla být beze zbytku dokončena. Stejně to, co se povedlo najít a zpracovat do faktografie, je obdivuhodné a záslužné.

Po kapitole o výtvarníkovi J. Svobodovi, Divadle 5. května jako i Laterně magice, autor obrací pozornost k dalším prostředkům divadla, které přispívají ke zdárnému výsledku inscenace opery.

Další část práce – učebnice pro posluchače operní režie – přibližuje mnohost jednotlivých článků, které v divadle pomáhají vytvořit a dotvořit záměry režiséra, výtvarníka a další technické profese podílejících se na zdárném průběhu operního večera.

Jsem velmi ráda, že tato práce vznikla; bude pomůckou studentům vnímat to, co tvořilo podhoubí nynějších snah inscenátorů a povědomí kontinuity režisérů a výtvarníků minulého období se současným děním v této oblasti.

Doporučuji, aby disertační práce byla přijata k obhajobě.

prof. Magdalena Hajóssyová